

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 12.04.2013
Sayı: 835

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Türkiye'de kadınlara yönelik, cinsel istismar ve tecavüz ve kadın cinayetlerinin engellenmesi için gerekli acil önlemlerin belirlenmesi ve kadının korunabilmesi için pozitif ayrımcı uygulamaların ortaya çıkarılması gerekmektedir. Bu konuda çalışan kadın örgütlerinin görüşlerinin alınması ve ortak projelerin çıkarılması amacıyla Anayasanın 98'inci, İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini arz ederiz.
03.04.2013

Hüseyin
Hüseyin Çimen
İzmir MV

Özül
Kadın Sokak Üçü
İST. MY

Av. Mahmut TANAL
CHP İstanbul Milletvekili

FAİK TUNAY
İSTANBUL MİLLETVEKİLİ

Ramiz Topal
Amasya MV

Şekir Kalkutay
Kayseri MV
Belent Terean
Aydin MV

Dmut Özen
İstanbul

Mehmet Hilal Köpçü
Kocaeli MV

BMM
Seyhan Tanulu
İST MV
Haydar Akar
Kocaeli MV

Mehmet Ali Ediboplu
Hatay MV

Mehmet Selim
Gaziantep

Ali SARIBAŞ
Etiler MV

GEREKÇE

Türkiye'nin kanayan en büyük yarası haline gelmiş kadın cinayeti haberlerini her gün almaya devam ediyoruz. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın, Adalet Bakanlığı'nın, Başbakanlık'ın ve Meclis'in gündemine gelmeyen kadın cinayetleri artarak devam etmektedir. 2009 yılında Adalet Bakanlığı'nın açıkladığı 2002-2009 yılları arası kadın cinayetleri oranında yüzde 1400'lük artış gözlenmiştir. Bunun üzerine 2008-2011 yılları arası verilere ulaşmak için Adalet Bakanlığı, dönemin Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı'ndan bilgi edinme kanununa dayanarak veriler isteyen Sivil Toplum Kuruluşları üyeleri, devletin tüm resmi kurumları elinde böyle bir veri olmadığı cevaplarıyla karşılaşmış. Bunun üzerine de kendi istatistiki verilerini oluşturmuşlardır. Kadın yurttaşlarımızın Anayasanın kendilerine vermiş olduğu insani haklardan yararlanamamaktadır. Parlamantonun konuya duyarsız kalması düşünülemez bu kapsamda ayrıntılı incelemelerin meclis çatısı altında yapılması ve yaşanan insan hakları ihlallerinin önüne geçilmesi gerekmektedir.

2002-2009 yılları arasındaki yedi yıllık sürecinde kadına yönelik Aile İçi Şiddet nedeniyle öldürülen kadın oranı %1400 artmıştır. Aynı zaman diliminde Türkiye'de hiçbir şeyin oranı kadın cinayetleri kadar artmamıştır. Son iki yıllık süreçte ise her gün 1-2 kadın Aile İçi Şiddet nedeniyle katledilmektedir.

Sivil Toplum Kuruluşunun hazırladığı rapora göre; 2008-2011 veriler raporunda kadınların Yüzde 88'i tanıdıkları erkekler tarafından öldürülüyordu, bu oran şimdi yüzde 100'ü buldu. 34 kadının kocası ya da eski kocası ve akrabaları, 12'si sevgilisi yada eski sevgilisi, 6'sı erkek kardeşi, başka 6 kadının ise tanıdığı biri, 3 kadın oğlu, 2'si iş arkadaşı, başka 2 kadın torunu ve 2 kadın daha komşusu, 1 kadın babası, 1 kadın damadı ve 1 kadın daha kayınbiraderi tarafından katledildi. 19 kadının ise faili meçhul olduğunu görüyoruz.

Koruma talep eden kadınların %75'ine kâğıt üzerinde tedbir kararı çıkarıldı. Ancak bunlar gerçek koruma olmadığı için bu kadınlar öldürüldü. Sığınma evine yerleştirilen kadınların %37,5'u öldürüldü.

Kadınların ölüm şekillerini incelediğinde, "34'ü ateşli silahla vurularak, 31'i bıçaklanarak, bu 34 kadının 7'si boğazından kesilerek, 13'ü ise 10 darbe üstünde bıçaklanarak, öldürülen kadın sayısının toplamından 25'i ise işkence edilerek öldürüldü. 5 kadının nasıl öldürüldüğünü ise tespit edemedi" kadınların canice katledişini gözler önüne seriyor.

Sivil toplum kuruluşunun araştırmalarına göre intihar ettiği söylenen kadınların yüzde 50'sine "intihar" süsü verildiği bizzat yakınları tarafından dile getiriliyor. Yaptırım uygulanmasından korkan erkekler, kadınları "tasarlayarak" ve "planlayarak" katledip, dosyaların "intihar" olarak kapatılmasını sağlayabiliyorlar.

Devlet bünyesinde herhangi bir veri sahibi olmadığımız kadınlara yönelik hak ihlalleri hakkında Amerika Birleşik Devletleri Dış İşleri Bakanlığı'nın hazırlamış olduğu bir rapor bulunmaktadır. Bu rapor kapsamında şu verilere yer verilmiştir; ABD İnsan Hakları Raporu'na göre hükümetin tahsis ettiği aile içi şiddet hattına bir yılda 4 bin 71 çocuk telefon edip yardım istemiş. Raporda Van Kadınlar Derneği'ne göre 2011'in ilk sekiz ayında şiddet nedeniyle başvuran kadınların yüzde 26'sı hayatlarının bir döneminde ensestle karşılaştıkları şikayetini iletmışlerdir.

Devletin, hükümetlerin Anayasal birinci görevi kadın yurttaşlarının da "yaşama hakkını" korumaktır. Geline nokta itibarıyla ne yazık ki ülkemizde devlet kadın yurttaşların da birincil insani hakkı olan yaşam hakkını koruyamamaktadır.

Son yıllardaki cinayetlerin ortak özelliği eşinden boşanan veya partnerini terk eden kadınların eski kocaları veya ayrıldıkları partnerleri tarafından öldürülmeleridir. Erkekler eşlerinin kendilerinden ayrılmalarını, boşanmalarını kabul etmemekte, ayrılmaması için kadınları tehdit etmekte, şiddet uygulamakta buna rağmen başarılı olamadıkları zaman kadını öldürerek cezalandırmaktadırlar.

Bu anlayışla işlenen cinayetler toplumdaki tüm kadınlar için bir gözdağı, bir tehdit unsuru olarak kullanılmaya başlanmıştır. Ayrıca tehdit altındaki kadınlar eski eşlerinden gelen bu tehditleri ilgili kamu kurumlarına iletmelerine rağmen, gerekli önlemler alınmamış, ihmalkârlık ve görev ihmali neticesinde koruma altına alınmayan kadınlar öldürülmüştür. Koruma altına alınan kadınlar koruma sürelerinin bittiği gün dahi tehdit aldıkları kişiler tarafından öldürülmüştür.

Tüm OECD ve AB ülkeleri arasında kadına yönelik şiddet oranlarının en yüksek olduğu ülke Türkiye'dir. Türk kadını son 11 yıl içerisinde çok ciddi bir gerileme sürecine girmiştir. Giderek artan bir cinsiyet ayrımcılığı yaşanmaktadır. Tüm ulusal ve uluslararası veriler, raporlar bu gerçeği belgelemektedir. BM Kalkınma Programının "Kadın Güçlenme İndeksi" 2009 raporuna göre Türkiye 109 ülke arasında sondan 8. sıradadır. Ve son 9 yılda 37 sıra gerilemiştir. Dünya Ekonomik Forumunun 2010 Cinsiyet Uçurumu Raporuna göre Türkiye 134 ülke arasında yine 8. sıradadır. Ve AKP iktidarında devamlı bir gerileme göstermiştir.

4 milyon kadınıımızın okumaz-yazmaz durumda olduğu, kadınların %41'inin İlkokul diplomasının bile bulunmadığı ülkemizde kadın istihdam oranı da %22 olup, Cumhuriyet tarihinin en kötü rakamına ulaşmıştır. Bu oranla Dünya Ekonomik Forumunun 2010 raporunda sondan 3. sıradayız. 5,5 milyon çocuk gelinin mevcut olduğu ve 2 milyon kadınıımızın başlık parası karşılığı evlendirildiği ülkemizde yaşam hakkı başta olmak üzere her alanda kadın hakkı ihlalleri yaşanmakta, cinsiyet eşitsizliği artmakta ve kadınlarımız güçsüz bırakılarak geriye götürülmektedirler. Son 8-9 yıllık dönemde Türkiye' yarattığı atmosfer, kadına yönelik bakış açısının değiştirilmesi, kadın baskılayan anlayış Türk kadını Cumhuriyet ile elde ettiği kazanımları süratle yitirdiği görülmektedir.

Ülkemizde giderek artan yoksulluk ve işsizlik olgusu önce kadınları vurmakta, kadına yönelik şiddeti arttırmaktadır. Yapılan araştırmalar kadının eğitimsizliği ve yoksulluğunun kendisine yönelik şiddeti katlayarak arttırdığını göstermektedir. Kadın güçsüz kaldıkça daha çok şiddete maruz kalmakta, daha ağır cinsiyet ayrımcılığı yaşamaktadır.

Kadın güçsüz bırakılan bir ülkenin güçsüz kalması da kaçınılmazdır. Türkiye kadına yönelik şiddetin ve toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin artmasıyla çağdaş dünyadan da hızla uzaklaşmaktadır.

Tüm bu gerekçelerle ülkemizdeki olumsuz zihniyet değişiminin, kadınların geriye görümlüsünün, cinsiyet ayrımcılığındaki ve kadın cinayetlerindeki korkunç artışın nedenlerinin araştırılıp, gereken önlemlerin alınması amacıyla Anayasanın 98'inci İçtüzüğün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması açılmasını saygılarımla arz ederim.